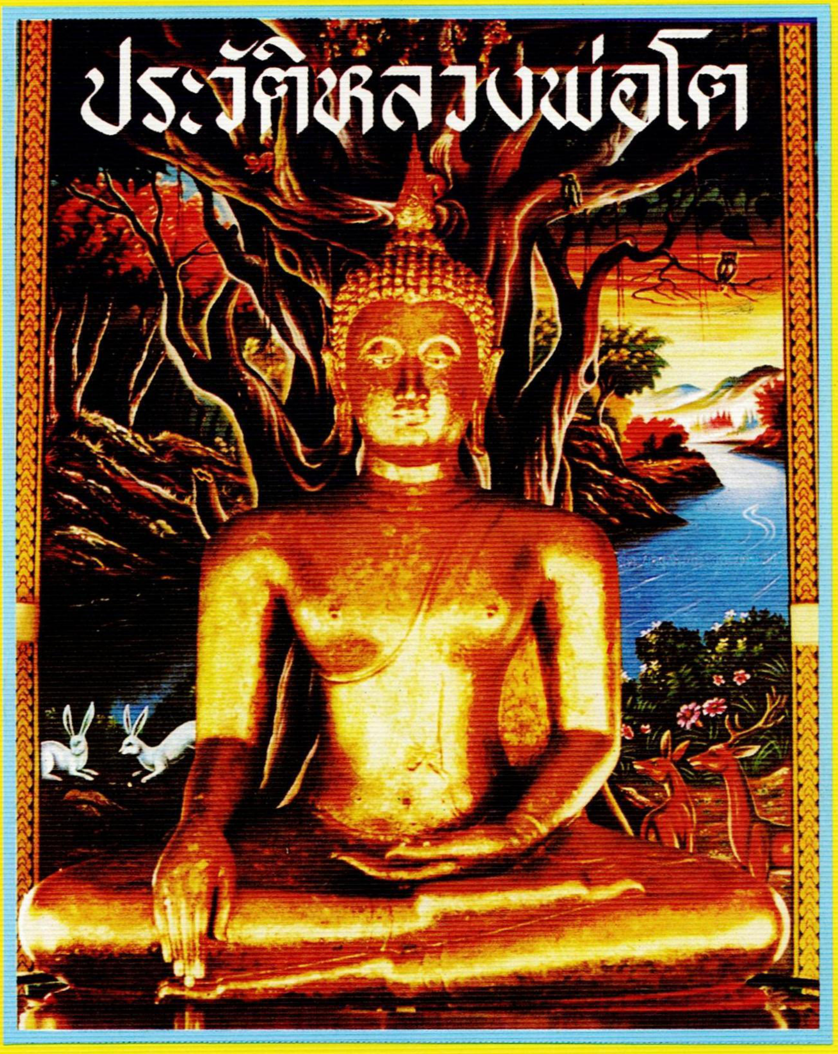
ประวัติหลวงพ่อโต

จัดทำโดย

พระครูโสภณธรรมานุกูล ฐิตธมฺโม

เจ้าอาวาสวัดบางพลีใหญ่ใน

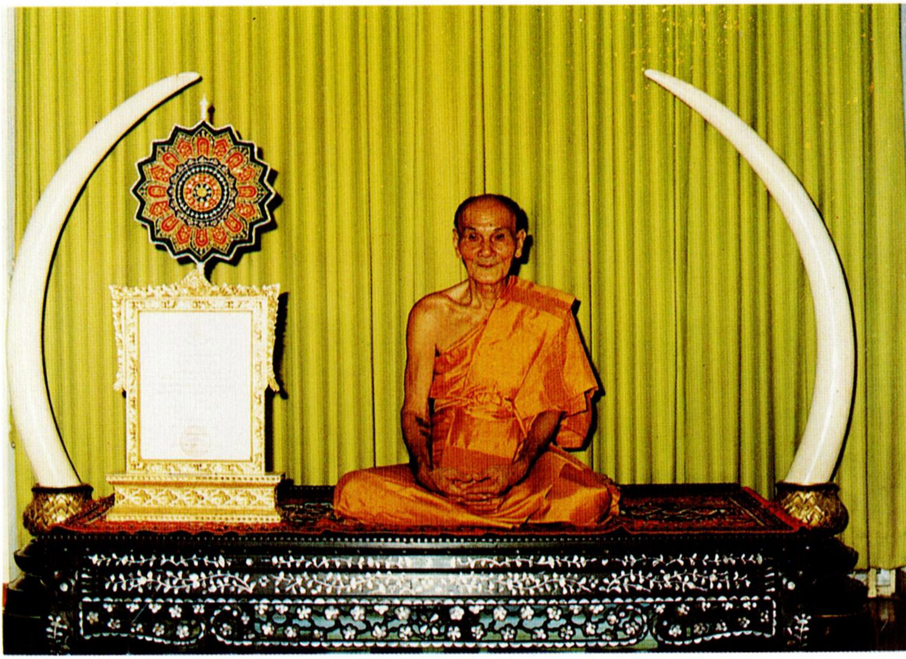
"ประวัติหลวงพ่อโต"

"หลวงพ่อโต"

วัดบางพลีใหญ่ใน อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ

องค์พระพุทธปฏิมาที่ทรงมีอภินิหาร อันศักดิ์สิทธิ์
เป็นที่เคารพสักการะบูชา ของปวงชนทั่วไป

พระครูวุฒิธรรมสุนทร

(พุฒ แย้มสบาย)

พระอุปัชฌาย์ เจ้าคณะตำบลบางพลี

เจ้าอาวาสวัดบางพลีใหญ่ใน

ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ

คำปรารภ

วัดบางพลีใหญ่ใน ต.บางพลีใหญ่ อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ เป็นวัดที่ก่อสร้างมานานเก่าแก่ตั้งแต่สมัยโบราณกาลแล้ว รู้สึกว่าน้อยคนนักที่จะทราบถึงประวัติความเป็นมาอันแท้จริงของวัดนี้ ตลอดทั้งความเป็นมาของหลวงพ่อโตอันศักดิ์สิทธิ์ และเรื่องราวของงานประเพณีรับบัว ซึ่งเป็นงานที่สำคัญที่ชาวบางพลีจัดปฏิบัติกันต่อ ๆ มา จนถึงยุคปัจจุบันทุกวันนี้

อาตมาภาพ ได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการที่จะรวบรวมประวัติความเป็นมาของวัดบางพลีใหญ่ใน ประวัติขององค์หลวงพ่อโต และการเป็นมาของงานประเพณีรับบัว เพื่อให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณชนทั่วไป จึงได้จัดให้พิมพ์เป็นรูปเล่มขึ้น

และในการรวบรวมเรื่องราวต่าง ๆ มาลงพิมพ์ในครั้งนี้ อาตมาภาพได้นำเอาประวัติของหลวงพ่อโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา หลวงพ่อบ้านแหลม จังหวัดสมุทรสงคราม มาลงไว้ด้วย ซึ่งตามประวัติเก่าแก่จารึกไว้ว่า หลวงพ่อทั้งสามองค์นี้เปรียบเสมือนเป็นพระพี่น้องกัน คือ

๑. **หลวงพ่อโต** วัดบางพลีใหญ่ในจังหวัดสมุทรปราการเป็นองค์น้อง

๒. **หลวงพ่อโสธร** วัดโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา เป็นองค์กลาง

๓. **หลวงพ่อบ้านแหลม** วัดบ้านแหลม จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นองค์พี่

ท้ายนี้อาตมาภาพ ขออัญเชิญและอาราธนาอานุภาพแห่งความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อทั้งสามองค์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายในสากลโลก จงดลบันดาลให้ท่านพุทธศาสนิกชนทุกท่านที่ได้อ่านหรือรับหนังสือนี้ เจริญด้วยจตุรพิธพรชัยทั้ง ๔ ประการเทอญ.

พระครูโสภณธรรมานุกูล ฐิตธมฺโม

เจ้าอาวาสวัดบางพลีใหญ่ใน

วัดบางพลีใหญ่ใน

๑ กันยายน ๒๕๔๖

คำนำ

ประชาชนคนไทยทั้งหลายทั่วประเทศ ส่วนมากนับถือศาสนาพุทธกันแทบทั้งสิ้น ศาสนาพุทธคือศาสนาประจำชาติไทยของเรา ซึ่งประชาชนคนไทยนับถือต่อเนื่องกันมาเป็นชีวิตจิตใจตั้งแต่ครั้งโบราณกาล อันจะเห็นได้ว่าประเทศไทยนี้มีวัดวาอารามมากที่สุดในโลก เปรียบเสมือนหลักชัยของพระพุทธศาสนา เป็นมิ่งขวัญคู่บ้านคู่เมืองมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้

อันที่จริงแต่ละถิ่นแต่ละที่ก็ย่อมมีของดีประจำท้องถิ่นของตน ไม่ว่าจะเป็นพระพุทธรูป ปูชนียสถาน หรือปูชนียวัตถุ แม้กระทั่งวัดวาอารามต่าง ๆ ก็มีประวัติความเป็นมาแตกต่างกัน

เรื่องประวัติของวัดบางพลีใหญ่ใน และประวัติของ **หลวงพ่อโต** อันศักดิ์สิทธิ์ก็เช่นเดียวกัน เป็นเรื่องที่ชาวตำบลบางพลี ชาวตำบลอื่น ๆ และตามจังหวัดต่าง ๆ ให้ความเคารพเลื่อมใส และเล่าสืบต่อกันมาตั้งแต่ครั้งก่อน ๆ และแม้กระทั่งปัจจุบันนี้ก็ยังมีประชาชนผู้เลื่อมใส อยากทราบประวัติความเป็นมาของวัดและหลวงพ่อโต ตลอดทั้งงานประเพณีรับบัวที่สืบเนื่องมานานอีกเป็นจำนวนมาก

จึงนับว่าเป็นศุภนิมิตที่ดี ซึ่งท่านเจ้าอาวาส คือ **ท่านหลวงพ่อพระครูวุฒิธรรมสุนทร** เจ้าอาวาสวัดบางพลีใหญ่ใน พระอุปัชฌาย์ เจ้าคณะตำบลบางพลีใหญ่ ได้มอบหมายให้ข้าพเจ้าเป็นผู้รวบรวมจัดการทำประวัติ **วัดบางพลีใหญ่ใน** ประวัติ **หลวงพ่อโต** และประวัติ **งานประเพณีรับบัว** เพื่อเผยแพร่ประวัติความเป็นมาให้แพร่หลาย และเป็นที่รู้จักแก่ประชาชนทั่วไป

อนึ่ง การรวบรวมเรียบเรียงขึ้นครั้งนี้ ก็ได้จัดค้นคว้ามาจากเอกสารเก่าแก่ของวัดบ้าง จากประวัติดั้งเดิมตามคำบอกเล่าของท่านผู้รู้บ้าง ซึ่งข้าพเจ้าขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และอานุภาพอภินิหารความศักดิ์สิทธิ์แห่งองค์หลวงพ่อโต ซึ่งเป็นมิ่งขวัญของชาวบางพลี จงดลบันดาลให้ท่านผู้ที่ได้อ่านได้รับหนังสือนี้ทุกท่าน จงประสบแด่ความสุขความเจริญโดยทั่วกัน.

มานิตย์ เกษมวรรณ์

๕ ตุลาคม ๒๕๒๘

ประวัติวัดบางพลีใหญ่ใน
ประวัติหลวงพ่อโต
อภินิหารและความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อโต
งานนมัสการหลวงพ่อโต
งานประเพณีรับบัว

ประวัติวัดบางพลีใหญ่ใน

วัดบางพลีใหญ่ใน ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดสมุทรปราการ วัดนี้อยู่ริมลำคลองสำโรง ห่างจากประตูน้ำสำโรงประมาณ ๑๓ กิโลเมตร มีเนื้อที่ ๔๐ กว่าไร่ เนื้อที่ตั้งวัดประมาณ ๓๕ ไร่เศษ

การคมนาคมจากกรุงเทพฯ หรือจังหวัดต่าง ๆ มายังวัดนี้สะดวกสบายมากด้วยทางรถยนต์ และ ทางเรือ ทางรถยนต์นี้เข้าทางถนนสาย บางนา- ตราด ประมาณกิโลเมตรที่ ๑๒ ข้ามสะพานคลองชวดลากข้าว แล้วจะมีทางเลี้ยวเข้าสู่อำเภอบางพลีทางด้านขวามือ ประมาณ ๓ กิโลเมตรครึ่ง ก็จะถึงวัด อีกทางหนึ่งเข้าทางถนนสายเทพารักษ์ข้างสถานีตำรวจสำโรง ประมาณ ๑๓ กิโลเมตร ก็ถึงวัด ส่วนทางเรือก็มีเรือโดยสารอยู่ที่ท่าเรือสำโรง มีเรือโดยสารออกทุกระยะประมาณไม่เกิน ๓๐ นาที เรือก็จะถึงวัดบางพลีใหญ่ใน นับว่าการคมนาคมสะดวกสบายมาก

วัดบางพลีใหญ่ใน เดิมชื่อ **วัดพลับพลาไชยชนะสงคราม** ชาวบ้านบริเวณใกล้เคียง เรียกวัดนี้ว่า วัดใหญ่ หรือ วัดหลวงพ่อโต .... ทางประวัติศาสตร์จากโบราณคดีจารึกสืบต่อกันแต่ครั้งโบราณกาลกล่าวว่า วัดนี้สร้างขึ้นในสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช หลังจากเสียกรุงศรีอยุธยามาถึง ๒ ครั้ง มาในปี พ.ศ. ๒๑๑๒ และ พ.ศ. ๒๓๑๐ สมเด็จ

พระนเรศวรได้ทรงกอบกู้อิสรภาพสู่ความเป็นไทยอีกครั้งหนึ่ง พระองค์ทรงกระทำสงครามและได้มีชัยชนะแก่พม่าหลายต่อหลายครั้ง จนอาณาเขตของประเทศไทย (สยาม) ขยายออกไปอีกอย่างกว้างขวาง

ณ ครั้งหนึ่งพระองค์ทรงยาตรากองทัพ ขับไล่ข้าศึกมาทางทิศตะวันออกของกรุงศรีอยุธยา มาถึงยังตำบลหนึ่งซึ่งยังไม่ปรากฏนาม และ ณ ที่แห่งนี้ พระองค์ได้ทรงสั่งให้หยุดทัพพักไพร่พล และได้ทรงทำพิธีกรรมบวงสรวงหาฤกษ์ยามอันเป็นนิมิตตามตำรับพิชัยสงคราม ก่อนที่จะยาตราทัพขับไล่กวาดล้างข้าศึกและอริราชศัตรูต่อไป การทำพิธีพลีกรรมบวงสรวงนี้ ตามประเพณีโบราณมีการปลูกศาลเพียงตา พร้อมทั้งเครื่องเซ่นสังเวยประดามี ข้าวตอก ดอกไม้ สัตว์สี่เท้า สัตว์สองเท้า ขนมต้มขาว ขนมต้มดำ ขนมต้มแดง และอื่น ๆ พร้อมทั้งอัญเชิญพระแสงปืน พระแสงดาบ และสรรพวุธบรรดามี เพื่อเข้าในพิธีพลีกรรมบวงสรวงนี้ พร้อมทั้งตั้งสัจจะอธิษฐานต่อเทวาอารักษ์และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายว่า “ถ้าหากพระองค์ยังมีบุญญาธิการปกครองไพร่ฟ้าประชาชนพร้อมทั้งบ้านเมืองให้ได้รับความร่มเย็นเป็นสุขแล้ว ขอให้พระองค์จงมีชัยชนะต่ออริราชศัตรูทั้งมวล” ครั้นเมื่อพระองค์ทรงกรีฑาทัพรบได้ชัยชนะแล้ว ก็ทรงยาตราทัพกลับสู่กรุงศรีอยุธยา ย้อนผ่านกลับมาทางเดิมที่พระองค์ได้ทรงกระทำพิธีกรรมบวงสรวงนั้น ก็ทรงได้โปรดให้สร้างพลับพลาชัยขึ้นไว้เป็นอนุสรณ์ในชัยชนะของพระองค์ และทรงขนานพระนามว่า “**พลับพลาชัยชนะสงคราม**” ครั้งต่อมาชาวบ้านในละแวกแถบนั้นได้ร่วมกันสร้างวัดขึ้นที่พลับพลาแห่งนี้และเรียกวัดที่สร้างขึ้นนี้ว่า “**วัดพลับพลาชัยชนะสงคราม**”

ส่วนชื่อของตำบลนั้นได้มีชื่อว่า “**บางพลี**” ก็เพราะเหตุที่สมเด็จพระนเรศวรมหาราชได้ทรงกระทำพิธีพลีกรรมบวงสรวงนั่นเอง ดังนั้นประชาชนทั้งหลายจึงเรียกว่าบางพลี และวัดพลับพลาชัยชนะสงครามก็ถูกเรียกตามตำบลนั้นอีกว่า “**วัดบางพลี**” ซึ่งชื่อนี้ประชาชนนิยมเรียกกันมากกว่าชื่อเดิม แต่เนื่องจากต่อมาได้มีการสร้างวัดขึ้นอีกอยู่ทางด้านนอก เรียกกันว่าวัดบางพลีใหญ่กลาง ส่วนวัดพลับพลาชัยชนะสงคราม เป็นวัดที่อยู่ทางด้านในมีอาณาเขตใหญ่โต ซึ่งต่อมาได้พระพุทธรูปองค์ใหญ่เป็นมิ่งขวัญของวัด จึงเรียกว่า “**วัดบางพลีใหญ่ใน**” หรือ “**วัดหลวงพ่อโต**” มาจนตราบเท่าทุกวันนี้.

ประวัติหลวงพ่อโต

วัดบางพลีใหญ่ใน นี้ ชาวบ้านใกล้ไกลแทบทุกคนมักจะเรียกกันว่า "วัด**หลวงพ่อโต**" เหตุที่เรียกกันดังนี้ ก็เพราะว่ามีพระพุทธรูปปางค์มารวิชัย (สะดุ้งมาร) ใหญ่โตมาก เนื้อเป็นทองสัมฤทธิ์ทั้งองค์ หน้าตักกว้าง ๓ ศอก ๑ คืบ ลืมพระเนตร เป็นพระพุทธรูปสมัยสุโขทัย ประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถของวัดบางพลีใหญ่ใน

ตามตำนานประวัติของ **หลวงพ่อโต** ที่เล่าสืบต่อกันมาว่า ประมาณกาล ๒๐๐ กว่าปีล่วงมาแล้ว ได้มีพระพุทธรูป ๓ องค์ ปาฏิหาริย์ลงมาจากทางเหนือ ลอยมาตามลำแม่น้ำเจ้าพระยาตลอดมา พระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์นี้ เข้าใจว่า ปวงชนในกรุงศรีอยุธยาคงอาราธนาท่านลงสู่แม่น้ำเพื่อหลบหนีข้าศึก ด้วยในสมัยนั้นบ้านเมืองได้เกิดสภาวะสงครามขึ้นกับพม่า พระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์ ได้แสดงอภินิหารลอยล่องมาตามลำแม่น้ำและบางครั้งก็แสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ผุดให้ผู้คนเห็นตามลำดับ จนเป็นที่โจษจันกันทั่วถึงอภินิหารและความศักดิ์สิทธิ์ของท่าน จนล่วงมาถึงตำบล ๆ หนึ่ง ท่านก็ได้ผุดให้คนเห็นเป็นอัศจรรย์ พวกเหล่าประชาชนในตำบลนั้น ต่างก็พร้อมใจกันทำพิธีอาราธนาท่านขึ้นสู่ฝั่ง ฝูงชนประมาณ ๓ แสนคน ช่วยกันฉุดลากชะลอองค์ท่าน ก็ไม่สามารถนำท่านขึ้นสู่ฝั่งได้ และท่านก็กลับจมลงหายไปในแม่น้ำอีก ยังความเศร้าโศกเสียดายของประชาชนในตำบลนั้นเป็นอย่างยิ่ง ต่อมาตำบลนั้นจึงถูกเรียกชื่อว่า **"ตำบลสามแสน"** แต่ต่อมาก็ถูกเรียกกลับกลายเป็นสามเสน **"ตำบลสามเสน"** มาจนกระทั่งบัดนี้ ท่านสุนทรภู่จินตกวีเอกของไทย ยังได้พร่ำพรรณนาไว้เป็นคำกลอนว่า

ถึงสามเสนแจ้งความตามสำเหนียก
เมื่อแรกเรียกสามแสนทั้งกรุงศรี
ประชาชนฉุดพุทธรูปในวารี
ไม่ได้เคลื่อนที่ชลธารบาดาลดิน

จึงสาปนามสามแสนเป็นชื่อคุ้ง
เออชาวกรุงกลับเรียกสามเสนสิ้น
นี่หรือรักจักมิน่าเป็นราคิน
แต่ชื่อดินเจียวยังกลายเป็นหลายคำ

ขอใจนุชที่ฉันสุดจริตรัก
ให้แน่นหนักเหมือนพระพุทธรูปเลขาขำ
ถึงแสนคนจะมาวอนชอ้อนนำ
สักแสนคำอย่าให้เคลื่อนจงเหมือนใจ.

พระพุทธรูปได้ล่องลอยทวนน้ำมาทั้ง ๓ องค์ โดยลำดับ ครั้งหนึ่งปรากฏว่าได้ล่องลอยไปจนถึงจังหวัดฉะเชิงเทรา แสดงอภินิหารปรากฏให้ผู้คนเห็นอีก ประชาชนต่างก็ได้ช่วยกันอาราธนาและฉุดชะลอท่านขึ้นจากลำน้ำ แต่ก็ไม่สำเร็จอีก

พระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์ ได้ลอยทวนน้ำ และจมหายไป ณ ที่แห่งนั้น จึงได้ชื่อว่า สามพระทวน แต่ต่อมาก็ได้เปลี่ยนเรียกกันอีกเป็น สัมปทวน คือ แม่น้ำหน้าวัดสัมปทวน อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ในปัจจุบัน พระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์ ท่านล่องลอยผ่าน ณ ที่ใด ที่นั่นก็จะมีชื่อเรียกกันใหม่ทุกครั้ง ดังเช่น ท่านได้แสดงอภินิหารล่องลอยให้ผู้คนเห็นเป็นอัศจรรย์เรื่อยมาในแม่น้ำบางปะกง ผู้คนมากมายพยายามที่จะอาราธนาท่านขึ้น แต่ก็ไม่สำเร็จอีก ณ สถานที่นั้นจึงได้มีเรียกชื่อกันว่า "บางพระ" ซึ่งเรียกว่าคลองบางพระในปัจจุบัน ครั้นต่อมาภายหลังปรากฏว่าพระพุทธรูปองค์หนึ่งไปขึ้นประดิษฐานอยู่ที่ วัดบ้านแหลม จังหวัดสมุทรสงคราม และต่อมาในเวลาไล่เลี่ยกันพระพุทธรูปอีกองค์หนึ่งก็ไปขึ้นประดิษฐานอยู่ที่ วัดโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา

และอีกองค์หนึ่งได้ล่องลอยเรื่อยมาตามลำแม่น้ำเจ้าพระยา ปาฏิหาริย์ลอยวกเข้ามาในลำคลองสำโรง ประชาชนพบเห็นต่างโจษจันกันไปทั่วถึงความศักดิ์สิทธิ์และอภินิหาร พ้อมกับพากันอาราธนาท่านขึ้นที่ปากคลองสำโรงนั้น แต่ท่านก็ไม่ยอมขึ้น และในที่นั้นได้มีผู้มีปัญญาดีคนหนึ่ง ได้ให้ความเห็นว่าคงเป็นเพราะบุญญาอภินิหารของท่าน แม้จะใช้จำนวนผู้คนสักเท่าไรอาราธนาฉุดท่านขึ้นบนฝั่งคงไม่สำเร็จเป็นแน่ ควรจะเสี่ยงทายต่อแพผูกชะลอกับองค์ท่าน แล้วใช้เรือพายฉุดท่านให้ลอยมาตามลำน้ำ

สำโรง และอธิษฐานว่า **"หากท่านประสงค์จะขึ้นโปรดที่ใด ก็ขอจงได้แสดงอภินิหารให้แพที่ลอยมาจงหยุด ณ ที่นั้นเถิด"** เมื่อประชาชนทั้งหลายได้เห็นพ้องดีกันดังนั้นแล้วก็พร้อมใจกันทำแพผูกชะลอกับองค์ท่าน แล้วใช้เรือซึ่งสมัยนั้นเป็นเรือพายทั้งสิ้น ช่วยกันจ้ำพายจูงแพลอยเรื่อยมาตามลำคลอง เรือที่ใช้ลากจูงแพมานั้นมีชื่อแปลกต่าง ๆ กัน เช่นชื่อ ม้าน้ำ เป็ดน้ำ ตุ๊กแก และอื่น ๆ เป็นต้น และจัดให้มีการละเล่นต่าง ๆ มีละครเจ้ากรับรำถวายมาตลอดทาง และการละเล่นอื่น ๆ ครึกครื้นมาตลอดทั้งลำน้ำ......... ครั้นแพลอยมาถึงบริเวณหน้าวัดพลับพลาชัยชนะสงคราม หรือวัดบางพลีใหญ่ใน ในปัจจุบันนี้ แพที่ผูกชะลอองค์ท่านก็เกิดหยุดนิ่ง พยายามจ้ำและพายกันอย่างเต็มที่เต็มกำลัง แพนั้นก็หาได้ขยับเขยื้อนไม่ ประชาชนที่มากับเรือและชาวบางพลีถึงกับขนลุกซู่เห็นเป็นอัศจรรย์ยิ่งนักต่างก้มลงกราบนมัสการด้วยความเคารพ และเปี่ยมด้วยสักการะจึงได้พร้อมใจกันอาราธนาตั้งจิตอธิษฐานว่า **"ถ้าหลวงพ่อจะโปรดคุ้มครองชาวบางพลีให้ได้รับความร่มเย็นเป็นสุขแล้ว ก็ขออาราธนาอัญเชิญองค์ท่านให้ขึ้นจากน้ำได้โดยง่ายเถิด"**

และก็เป็นที่น่าอัศจรรย์เป็นอย่างมาก เพียงใช้คนไม่มากนักก็สามารถอาราธนาท่านขึ้นจากน้ำได้โดยง่าย ทำให้ประชาชนต่างแซ่ซร้องในอภินิหารของท่านเป็นอย่างยิ่งและได้อาราธนาท่านขึ้นไปประดิษฐานในพระวิหารซึ่งต้องชะลอท่านขึ้นข้ามฝาผนังวิหาร เพราะขณะนั้นหลังคาพระวิหารยังไม่มีและประตูวิหารก็เล็กมาก ต่อจากนั้นท่านจึงได้ประดิษฐานอยู่ในวิหารนั้นเรื่อยมา ครั้นต่อมาได้รื้อวิหารนั้นอีกเพื่อสร้างเป็นพระอุโบสถที่ถาวร จึงต้องชะลออาราธนาองค์ท่านมาพักไว้ยังศาลาชั่วคราว จนกระทั่งได้สร้างพระอุโบสถสำเร็จแล้ว จึงได้อาราธนาท่านไปประดิษฐานไว้ในพระอุโบสถเพื่อเป็นพระประธานของวัดบางพลีใหญ่ใน การที่ท่านได้พระนามว่า **"หลวงพ่อโต"** นั้นคงเป็นเพราะองค์ของท่านใหญ่โตสมกับที่ประชาชนเรียก คือใหญ่โตกว่าองค์ที่ลอยน้ำมาด้วยกันทั้ง ๒ องค์ จึงถือเป็นนิมิตอันดีให้ประชาชนพากันถวายนามว่า **"หลวงพ่อโต"** เป็นสิ่งที่เคารพสักการะของชาวบางพลี และเป็นมิ่งขวัญของวัดบางพลีใหญ่ในมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

การที่ลำดับว่าองค์ไหนเป็นองค์พี่ องค์กลาง องค์น้อง นั้น และลอยมาพร้อมกันตามตำนานที่สืบต่อกันมา เข้าใจว่าคงจะนับเอาองค์ที่อาราธนาขึ้นจากน้ำได้ก่อนเป็นองค์พี่ ขึ้นจากน้ำองค์ที่ ๒ เป็นองค์กลาง ขึ้นจากน้ำองค์ที่ ๓ เป็นองค์น้อง ตามลำดับ คือ

หลวงพ่อวัดบ้านแหลม จังหวัดสมุทรสงคราม อาราธนาขึ้นจากน้ำองค์ที่ ๑ เป็นองค์พี่

หลวงพ่อโสธร วัดโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา อาราธนาขึ้นจากน้ำองค์ที่ ๒ เป็นองค์กลาง

หลวงพ่อโต วัดบางพลีใหญ่ใน จังหวัดสมุทรปราการ อาราธนาขึ้นจากน้ำองค์ที่ ๓ เป็นองค์น้อง เรียงกันมาตามลำดับ.

อภินิหารและความศักดิ์สิทธิ์ของ หลวงพ่อโต

อันอภินิหารตลอดทั้งความศักดิ์สิทธิ์ขององค์หลวงพ่อโตนั้น มีมากมายสุดคณานับ ซึ่งนับแต่ท่านได้แสดงอภินิหารล่องลอยมาตามกระแสน้ำในทะเล หรือแม้กระทั่งในมหาสมุทร จนกระทั่งได้ขึ้นประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถของวัดบางพลีใหญ่ใน ซึ่งเราท่านต่างก็จงคิดดูเองเถิดว่า มีหรือไม่ว่าโลหะชนิดใดที่จะลอยน้ำมาได้ ซึ่งองค์หลวงพ่อโตเองนั้นก็เป็นทองสัมฤทธิ์ทั้งองค์มีน้ำหนักมาก ถ้ามิใช่เพราะอภินิหารและความศักดิ์สิทธิ์ขององค์หลวงพ่อ ทั้งท่านก็แสดงให้ประชาชนได้เห็นกันทั่วแถบตลอดทั้งลำน้ำเจ้าพระยา หรือแม้แต่ที่วัดบางพลีใหญ่ใน ซึ่งท่านประดิษฐานเป็นมิ่งขวัญของชาวบางพลี ท่านก็ยังได้แสดงอภินิหารให้ประชาชนเห็นกันอยู่บ่อย ๆ ดังเช่นครั้งท่านประดิษฐานอยู่ในพระวิหารเก่า บางวันที่เป็นวันพระขึ้น ๑๕ ค่ำ กลางคืนผู้คนจะได้ยินเสียงพึมพำอยู่ในวิหารคล้ายเสียงสวดมนต์ ครั้นเมื่อเข้าไปดูก็ไม่เห็นมีใครอยู่ในนั้นเลยนอกจากหลวงพ่อนั่งพระพักตร์ยิ้มแฉ่ง จนผู้คนที่เข้าไปดูขนลุกซู่ด้วยความเลื่อมใส บางคราวพระภิกษุและสามเณรในวัดจะเห็นพระภิกษุชราห่มจีวรสีคร่ำคร่า ถือไม้เท้าเดินออกมายืนสงบนิ่งอยู่หน้าวิหาร ผู้ที่พบเห็นต่างก็เรียกกันมาดู เมื่อทุกคนเห็นพร้อมกันดีแล้ว ภิกษุชรารูปนั้นก็เดินหายเข้าไปในวิหารตรงองค์ของหลวงพ่อ เป็นดังนี้หลายครั้งหลายหน บางครั้งจะมีผู้เห็นเป็นชายชรารูปร่างสง่างามมีรัศมีเปล่งปลั่งนุ่งขาวห่มขาวเข้ามาหาหลวงพ่อแล้วก็หายไปตรงพระพักตร์ของท่าน ซึ่งยังความปลาบปลื้มปีติแก่ผู้ที่ได้พบเห็น และที่ข้างวิหารนั้นมีสระน้ำย่อม ๆ อยู่ใบหนึ่ง ในบางคราวจะมีปลาเงินปลาทอง หรือปลาตะเพียนเงินปลาตะเพียนทองขนาดใหญ่ ๒ ตัว ปรากฏให้เห็นลอยเล่นน้ำคู่กันอยู่ในสระนั้น ซึ่งในสระนั้นไม่เคยมีปลาตะเพียนเงินตะเพียนทองมาก่อนเลย ด้วยนิมิตนี้ทางวัดจึงได้จัดให้มีปลาตะเพียนเงินตะเพียนทองไว้สมนาคุณสำหรับบูชาไว้กับร้านค้า

และบ้านเรือน ปรากฏว่าผู้ที่นำไปสักการบูชาประสบลาภผลอย่างดียิ่งในการทำมาหากินและโชคลาภ ประชาชนจึงถือว่าปลาตะเพียนเงินปลาตะเพียนทองนี้ เป็นปลาคู่บารมีของหลวงพ่อโต จึงมีผู้ต่างนำไปสักการบูชากันมวกมาย เดิมก่อนนั้น หลวงพ่อโตประดิษฐานอยู่ในวิหารเก่าของวัดบางพลีใหญ่ใน ซึ่งมีอายุเก่าแก่นานคร่ำคร่าและทรุดโทรมลงไปมาก ทางวัดจึงพร้อมกันสร้างพระอุโบสถถวายท่านใหม่ ขณะที่ก่อสร้างก็ได้รื้อวิหารหลังเก่าออกและอาราธนาชะลอองค์หลวงพ่อมาพักอยู่ที่ศาลาชั่วคราว และได้ตัดต้นพิกุลหน้าวิหารซึ่งมีขนาดใหญ่ประมาณ ๓ คน โอบออกเสีย เพราะเห็นว่าขึ้นใหญ่โตและเกะกะบริเวณที่จะสร้างพระอุโบสถขึ้นใหม่และในคืนวันหนึ่งตรงพื้นเบื้องหน้าห่างหลวงพ่อราว ๒ ศอกเศษ ได้ปรากฏว่ามีรอยมือรอยเท้าแสดงท่าคุกเข่ากราบหลวงพ่อรอยเท้าตอนเข้ามาไม่ปรากฏ ปรากฏแต่รอยเท้าตอนกลับเท่านั้น รุ่งขึ้นเช้าได้มีผู้คนแตกตื่นมาดูกันเป็นการใหญ่ ท่านผู้ใหญ่บางท่านบอกว่าเป็นรอยมือรอยเท้าของนางพิกุลที่มากราบลาหลวงพ่อ ซึ่งผู้ที่เฝ้าองค์หลวงพ่อที่ศาลานั้น ได้กล่าวว่าตนเองได้กลิ่นหอมของดอกพิกุลมาก จึงผงกศีรษะขึ้นดูอย่างงัวเงียจึงได้เห็นผู้หญิงสาวสวยผมยาวจรดบั้นเอว นุ่งผ้าและห่มสไบสีคล้ายกลีบดอกจำปามาร่ำไห้กราบลาหลวงพ่อ เมื่อกราบลาหลวงพ่อแล้วก็เดินร่ำไห้ลงบันไดไป และแสดงอภินิหารฝากรอยมือรอยเท้าให้ปรากฏไว้ให้เห็น ต้นพิกุลต้นนี้หลังจากที่ได้ตัดแล้ว ต่อมาภายหลังได้แกะสลักเป็นรูปพระ **"สังกัจจายน์"** ประดิษฐานไว้ที่ด้านหน้าวิหารหลังเล็กข้างพระอุโบสถ พระสังกัจจายน์นี้ซึ่งแกะด้วยต้นพิกุลนี้มีชื่อเสียงมากในทางโชคลาภ มีผู้มาขอโชคกันบ่อย ๆ จนเป็นที่เคารพนับถือของประชาชนทั่วไปอีกสิ่งหนึ่ง

และเมื่อสร้างพระอุโบสถเสร็จใหม่ ๆ ก่อนจะอาราธนาหลวงพ่อเข้าไปประดิษฐานภายในพระอุโบสถได้วัดองค์ท่านกับช่องประตูพระอุโบสถ ช่องประตูใหญ่กว่าองค์ท่านประมาณ ๕ นิ้ว ซึ่งสามารถนำท่านชะลอผ่านประตูเข้าไปได้สบายมาก ครั้นเวลาอาราธนาหลวงพ่อเข้าสู่พระอุโบสถจริง ๆ กลับปรากฏว่า องค์หลวงพ่อใหญ่กว่าช่องประตูมาก จะทำอย่างไรก็ไม่สามารถนำท่านผ่านประตูเข้าไปได้ คณะกรรมการและประชาชนทั้งหลายเห็นเช่นนั้นก็พากันตกใจ ให้ความเห็นว่าต้องทุบช่องประตูออกเสียให้กว้าง เมื่อนำหลวงพ่อเข้าไปแล้วค่อยทำประตูกันใหม่ แต่บางท่านให้ความเห็นว่า

หลวงพ่อโตคงจะแสดงอภินิหารให้ทุกคนได้เห็นเป็นอัศจรรย์ก็ได้ จึงพร้อมใจกันทั่วทุกคนจุดธูปเทียนบูชาอธิษฐานขอให้หลวงพ่อผ่านเข้าประตูพระอุโบสถได้ เพื่อเป็นมิ่งขวัญคุ้มครองชาวบางพลีสืบต่อไป เมื่อเสร็จจากอธิษฐานแล้ว ก็อาราธนาหลวงพ่อเข้าสู่ประตูพระอุโบสถใหม่ คราวนี้ทุกคนก็ต้องแปลกใจที่องค์หลวงพ่อผ่านเข้าประตูพระอุโบสถได้อย่างง่ายดาย โดยมีช่องว่างระหว่างองค์หลวงพ่อโตกับประตูพระอุโบสถเสียอีก นับว่าเป็นที่น่าอัศจรรย์ในอภินิหาร และความศักดิ์สิทธิ์ขององค์หลวงพ่อโตยิ่งนัก

นอกจากนั้น หลวงพ่อโตยังได้ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เจ็บป่วยทั้งหลายที่มาบอกเล่าบนบานกราบนมัสการท่าน บางท่านได้นำน้ำมนต์หลวงพ่อไปเพื่อเป็นสิริมงคล ปรากฏว่าโรคภัยไข้เจ็บที่เป็นนั้นหายวันหายคืน แม้แต่กระทั่งรูปเหรียญหลวงพ่อโตชาวบ้านทั้งใกล้ไกลต่างพากันห้อยคอให้แก่บุตรหลานของตน เพราะเมื่อเด็กเผลอพลัดตกน้ำเด็กนั้นกลับลอยได้เป็นที่น่าอัศจรรย์ ตลอดทั้งพระเครื่องรางที่ทำเป็นรูปขององค์หลวงพ่อ ก็มีอภินิหารป้องกันภยันตรายต่าง ๆ ได้ และเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๒๐ หลวงพ่อได้กระทำให้เกิดปาฏิหาริย์ องค์ท่านซึ่งเป็นทองสัมฤทธิ์ เกิดนุ่มนิ่มไปหมดทั้งองค์ดังเนื้อของมนุษย์ หนังสือพิมพ์แทบทุกฉบับพากันลงข่าวอันอัศจรรย์นี้ทั่วไป ประชาชนพากันมาชมบารมีและการปาฏิหาริย์นี้อย่างเนืองแน่น และในปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ก็นิ่มอีก ๑ ครั้ง ซึ่งเป็นเรื่องแปลกและมหัศจรรย์มาก

อภินิหาร และ ความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อโตนั้น มีมากมายไม่สามารถที่จะพรรณนาได้หมดสิ้น ดังที่ท่านก็ทราบกันดีอยู่แล้ว ประชาชนจากที่ต่าง ๆ ทั้งใกล้และไกล ต่างพากันมากราบนมัสการด้วยความเคารพเลื่อมใสในบารมีของหลวงพ่อโตมากจนสุดจะคณานับได้.

งานนมัสการหลวงพ่อโต

ด้วยอภินิหารและความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อโตเป็นที่นับถือ และเป็นมิ่งขวัญของชาวบางพลี ตลอดจนพุทธศาสนิกชนทั่ว ๆ ไป ทางวัดจึงจัดให้มีการเฉลิมฉลององค์ท่าน โดยมีงานสมโภชเป็นประจำทุกปีไป งานนี้แบ่งออกเป็น ๓ วาระ ในแต่ละปี คือ

๑. งานปิดทองฝ่าพระพุทธบาทจำลองและนมัสการหลวงพ่อโต เริ่มงานตั้งแต่วันขึ้น ๑๕ ค่ำ ถึง วันแรม ๒ ค่ำ เดือน ๓ รวม ๓ วัน

๒. งานนมัสการและปิดทองหลวงพ่อโต ซึ่งเป็นงานขององค์ท่านโดยตรง เริ่มงานตั้งแต่วันขึ้น ๑๕ ค่ำ ถึง วันแรม ๒ ค่ำ เดือน ๔ รวม ๓ วัน

๓. งานประเพณีรับบัวและนมัสการหลวงพ่อโต เริ่มงานตั้งแต่วันขึ้น ๑๑ ค่ำ ถึง ขึ้น ๑๔ ค่ำ หรือบางทีอาจยืดงานออกไปอีกตามความเหมาะสม งานประเพณีรับบัวนี้เป็นงานประเพณีของวัดมีมาตั้งแต่สมัยโบราณ มีการจัดขบวนเรือแห่แหนหลวงพ่อโตจำลองไปตามลำคลองสำโรง มีการประกวดเรือทุกประเภท แข่งเรือ การละเล่นกีฬาต่าง ๆ และมีมหรสพสมโภชมากมายครึกครื้นตลอดงาน

๔. และงานทำบุญฉลองที่หลวงพ่อได้นิมนั้น ทำบุญฉลองในวันวิสาขบูชา ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๖ ของทุกปี

ประวัติประเพณีรับบัว

ประเพณีรับบัวนี้ เป็นประเพณีที่เก่าแก่สืบกันมาแต่โบราณของชาวอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ความเป็นมาของประเพณีมีความดังนี้ :-

ในสมัยก่อนนั้น ในแถบอำเภอบางพลีมีประชาชนอาศัยอยู่แบ่งเป็น ๓ พวก ด้วยกัน คือ คนไทย คนรามัญ คนลาว ซึ่งแต่ละพวกก็มีผู้ควบคุมดูแล ซึ่งแต่ละพวกก็ทำมาหากินในอาชีพต่าง ๆ กัน และต่อมากาลครั้งหนึ่งทั้งไทย รามัญ ลาว ทั้งสามพวกก็ได้ปรึกษาหารือกัน ว่าสมควรจะช่วยกันหักร้างถางพงให้กว้างขวางยิ่งขึ้น เพื่อทำไร่และทำสวนต่อไป ซึ่งแต่ก่อนนี้เต็มไปด้วยป่าพงอ้อ พงแขม และพันธุ์ไม้นานาชนิดขึ้นเต็มพรืดไปหมด มีสัตว์ร้ายนานาชนิดจำนวนมากอาศัยอยู่ ทางฝั่งใต้ของลำคลองก็เต็มไปด้วยป่าแสม น้ำก็เป็นน้ำเค็ม ทางฝั่งเหนือก็เต็มไปด้วยบึงใหญ่ ๆ ภายในบึงแต่ละบึงก็ลึกลุ่มมีบัวหลวงขึ้นมากมาย พวกคนไทย รามัญ ลาว ต่างก็พยายามช่วยกันหักล้างถางพงเรื่อยมาจนถึงทางสามแยก คือ ทางหนึ่งไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ทางหนึ่งไปทางทิศเหนือ ทางหนึ่งไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ คือ คลองสลุด ๑ คลองชวดลากข้าว ๑ คลองลาดกระบัง ๑ พอมาถึงตรงนี้คนทั้ง ๓ พวก ต่างก็ตกลงกันว่าควรจะแยกย้ายกันไปทำมาหากินกันคนละทางจะดีกว่า เพื่อจะได้รู้ถึงภูมิประเทศว่าด้านไหนจะหากินได้คล่องกว่ากัน เมื่อตกลงกันดังนั้นแล้วจึงต่างก็แยกทางกันไป พวกคนลาวไปทางคลองสลุด พวกคนไทยไปคลองชวดลากข้าว พวกคนรามัญไปทางคลองลาดกระบังทำมาหากินกันต่อมา พวกคนรามัญที่แยกกันไปทำมาหากินทางคลองลาดกระบัง ทำอยู่ ๒-๓ ปี ก็ไม่ได้ผล เพราะนกและหนูชุกชุมรบกวนพืชผลต่าง ๆ จนเสียหายเป็นอันมาก เมื่อทำมาหากินไม่ได้ผล พวกรามัญต่างก็ปรึกษาหารือกันเพื่อเตรียมตัวอพยพกลับถิ่นเดิมคือทางฝั่งปากลัด และเริ่มอพยพในตอนเช้ามืดของเดือน ๑๑ ขึ้น ๑๔ ค่ำ ก่อนไปก็พากันเก็บดอกบัวในบึงบริเวณนั้นไปมากมาย บอกว่าจะเอาไปบูชาพระคาถาพันที่ปากลัด และได้สั่งเสียคนไทยที่รักใคร่สนิทชิดชอบกันว่า ในปีต่อ ๆ ไปเมื่อถึงเดือน ๑๑ ขึ้น

๑๔ ค่ำ ให้ช่วยกันเก็บดอกบัวหลวงรวบรวมไว้ให้ที่วัดหลวงพ่อโตนี้ด้วยแล้วพวกตนจะมารับเอาดอกบัวไป เป็นด้วยอุปนิสัยของคนไทยนั้นมีจิตใจโอบอ้อมอารีพวกพ้องและผู้อื่นอยู่แล้ว ก็ตอบตกลงว่ายินดีที่จะจัดการเก็บดอกบัวไว้ให้ พวกรามัญก็ได้ไปกราบนมัสการหลวงพ่อโตพร้อมทั้งขอน้ำมนต์ของหลวงพ่อไปเพื่อเป็นสิริมงคล แล้วลากลับถิ่นเดิมเพื่อนำดอกบัวไปบูชาพระคาถาพันที่ปากลัดต่อไป

ครั้นในปีต่อมาพอถึงกำหนดเดือน ๑๑ ขึ้น ๑๔ ค่ำ คนไทยต่างก็ช่วยกันเก็บดอกบัวมารวบรวมไว้ที่วัดบางพลีใหญ่ใน ตามคำขอร้องของพวกรามัญ พวกรามัญก็พากันมารับดอกบัวไปเป็นประจำทุกปี การมาของพวกรามัญที่มารับดอกบัวไปนั้น ต่างพากันมาโดยทางเรือขนาดใหญ่หลายสิบลำ แต่ละลำจุคนได้ ๕๐- ๖๐ คน พวกรามัญจะมาถึงวัดบางพลีใหญ่ในเพื่อรับดอกบัวตอนตี ๓- ๔ ทุกครั้ง และทุกครั้งที่มาถึงวัดต่างก็ตีฆ้องกลองร้องรำทำเพลงและแสดงการละเล่นอะไรต่ออะไรต่าง ๆ อย่างสนุกสนานครึกครื้นรื่นเริง ผู้คนที่คอยรับก็พลอยเล่นสนุกสนานครึกครื้นไปด้วย ด้วยไมตรีจิตและมิตรภาพอันดียิ่ง และคนไทยได้ทำอาหารคาวหวานต่าง ๆ เลี้ยงรับรอง โดยใช้ศาลาวัดเป็นที่เลี้ยงอาหารกัน เมื่ออิ่มหนำสำราญกันดีแล้วพวกรามัญก็นำดอกบัวไปบูชาหลวงพ่อโตในวิหาร และนำน้ำมนต์ของหลวงพ่อโตกลับไปเพื่อเป็นสิริมงคลแก่บ้านเรือนของตนส่วนดอกบัวที่เหลืออยู่พวกรามัญต่างก็นำกลับไปบูชาพระคาถาพันของพวกเขาตามวัดของตนต่อไป ด้วยเหตุนี้เองจึงเป็นที่มาของ **“ประเพณีรับบัว”** สืบต่อกันมาจนถึงบัดนี้ส่วนการแห่หลวงพ่อโตนั้นแต่เดิมยังมิได้มีการแห่ดังเช่นในสมัยนี้ ในราวปี พ.ศ. **๒๔๖๗** นางจั่นกับพวกพ้องได้พร้อมใจกันสร้างพระปฐมเจดีย์ขึ้นในวัดนี้ เมื่อสร้างเสร็จแล้วก็ได้จัดให้มีการฉลอง โดยแห่ผ้าห่มองค์พระปฐมเจดีย์นี้ไปตามลำคลอง แล้วกลับมาห่มองค์พระปฐมเจดีย์ กลางคืนก็จัดให้มีมรหรสพสมโภช แห่ไปได้ ๒- ๓ ปี ก็หยุดไปด้วยเหตุใดไม่ปรากฏแน่ชัด

แต่ต่อมาก็ได้มีการแห่รูปหลวงพ่อโตขึ้นแทน โดยความเห็นชอบของท่านสมภารกุ่ยและประชาชนในถิ่นนั้น อันมี นายฉาย งามขำ เป็นหัวหน้าฝ่ายประชาชน แห่ด้วยรูปภาพของหลวงพ่อโตมาหลายปี จนกระทั่งปี พ.ศ. **๒๔๘๕** ก็ได้มีการทำรูปหุ่นจำลองขององค์หลวงพ่อโตสานด้วยโครงไม้ปิดกระดาษทาสีทอง แล้วนำมาแห่แทนรูปภาพของหลวงพ่อ

โต ตกกลางคืนก็มีมหรสพฉลองกันอย่างครึกครื้นมากมายหลายอย่าง จนต่อมาถึงสมัยของพระครูพิศาลสมณวัตต์ เป็นเจ้าอาวาสวัดบางพลีใหญ่ใน มี พระครูวุฒิธรรมสุนทร เป็นรองเจ้าอาวาส ในปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ก็ได้จัดให้ทำการหล่อรูปจำลองหลวงพ่อโตขึ้นด้วยอลูมิเนียมสำหรับแห่แหนหลวงพ่อไปตามลำคลอง จากนั้นงานแห่หลวงพ่อโตหรืองานประเพณีรับบัว ก็สนุกสนานครึกครื้นวิวัฒนาการกันเรื่อยมา โดยมีการเล่นต่าง ๆ มากขึ้น เช่น แข่งเรือ ประกวดเรือประเภทต่าง ๆ แข่งขันกีฬาต่าง ๆ พร้อมทั้งจัดให้มีมหรสพสมโภชมากมายหลายอย่างเอิกเกริกครึกครื้นสนุกสนาน ด้วยความร่วมมือของประชาชนชาวอำเภอบางพลี และมีประชาชนจากต่างจังหวัดทั้งใกล้และไกล มานมัสการหลวงพ่อโตและเที่ยวงานประเภณีรับบัวอย่างสนุกสนาน งานนี้มีด้วยกัน ๔ วัน คือ เริ่มตั้งแต่เดือน ๑๑ ขึ้น ๑๑ ค่ำ ถึง ๑๔ ค่ำ ของทุกปี และงานประเพณีรับบัวนี้ จะยังขึ้นตลอดไปชั่วกาลนาน.

ประวัติหลวงพ่อโสธร

อันบุญญาบารมีอภินิหารความศักดิ์สิทธิ์ เป็นสิ่งมหัศจรรย์ใคร ๆ จะปฏิเสธเสียมิได้เลย และจะแข่งขันให้เท่าเทียมกันนั้นก็ได้ยาก จะมีบ้างก็บางสถานที่ บางท่านบางคน ทั้งยังเป็นสิ่งที่เหนือเหตุผลของการพิสูจน์ ดังที่พระพุทธองค์ตรัสว่าสิ่งมหัศจรรย์นั้นเป็นอจินตัย ไม่ควรคิดค้นหาเหตุผล ความศักดิ์สิทธิ์อภินิหารจะดลบันดาลให้เกิดมีเฉพาะผู้มีบุญวาสนา และผู้เลื่อมใสศรัทธาเชื่อมั่นเท่านั้น หลวงพ่อโสธรองค์หนึ่งที่ทรงอานุภาพศักดิ์สิทธิ์มีอภินิหารเป็นพระพุทธรูปที่ควรแก่การเคารพสักการบูชายิ่งนัก

หลวงพ่อโสธรเป็นพระพุทธรูปที่ทรงอานุภาพศักดิ์สิทธิ์ เป็นมิ่งขวัญของชาวจังหวัดฉะเชิงเทรา และเป็นที่รู้จักเคารพบูชาของประชาชนทั้งหลาย หลวงพ่อโสธรเป็นพระพุทธรูปที่หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ หน้าตักกว้างประมาณ ๑ ศอกเศษ ปรางค์ขัดสมาธิเพชร แต่ได้เสริมแต่งขึ้นจากเดิมโดยพอกปูนลงลักปิดทองให้เป็นพระพุทธรูปปางสมาธิ หน้าตักกว้าง ๓ ศอก ๕ นิ้ว พระเนตรเนื้อเลียนแบบพระสมัยลานช้าง หรือเรียกกันสามัญว่า "พระลาว" ซึ่งพระชนิดนี้นิยมสร้างกันมากแถบเมืองหลวงพระบาง และทางภาคอีสานของประเทศไทย ประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถวัดโสธร อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา ตำนานหรือประวัติของหลวงพ่อโสธรนี้ ตามหลักฐานคำยืนยันบอกเล่าต่อ ๆ กันมาว่า

เดิมทีที่วัดโสธรนี้มีชื่อว่าวัดหงษ์ โดยที่วัดนี้มีเสาใหญ่ มีหงษ์เป็นเครื่องหมายติดอยู่กับยอดเสา วัดนี้ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำบางปะกงด้านทิศตะวันตก สถานที่ตั้งวัดแต่ดั้งเดิมนั้น เวลานี้ถูกน้ำเซาะพังเป็นแม่น้ำไปหมดแล้ว วัดนี้ใครเป็นผู้สร้างและสร้างขึ้นในสมัยใดไม่ปรากฏ แต่ได้ความว่าเป็นวัดเก่าแก่สร้างมานานแล้ว ต้นเหตุที่วัดนี้ได้ชื่อว่า **โสทร** หรือ **โสธร** นั้นเล่ากันว่ากาลต่อมาหงษ์ใหญ่ที่ติดอยู่บนยอดเสานั้น พลัดตกลงมาหักทำลายคงเหลือแต่เสา จึงได้เอาผ้าผืนใหญ่ทำเป็นธงขึ้นไปแขวนไว้บนยอดเสาแทนหงษ์ ประชาชนก็เลยเรียกชื่อตามนิมิตเครื่องหมายนั้นว่า วัดเสาธง นานมาเสาธงนี้ได้ถูกลมพายุพัดหักโค่นลงมาเป็น ๒ ท่อน ชาวบ้านก็เลยถือเอานิมิตที่เสาหักเป็นท่อนนั้นตั้ง

เป็นชื่อวัดอีกว่า วัดเสาทอน อยู่สิ้นกาลช้านาน จวบจนถึงสมัยที่มีพระพุทธรูป ๓ องค์ พี่น้องล่องลอยน้ำมาจากทางเหนือ และในจำนวนพระพุทธรูป ๓ องค์ นั้น ได้อาราธนาอัญเชิญขึ้นมาประดิษฐานไว้ที่วัดนี้ ๑ องค์ คือ หลวงพ่อโสธร และปรางหลังครั้งหลังก่อนหลวงพ่อโสธรจะมีชื่อเรียกมาอย่างไรไม่มีใครทราบ เมื่อได้หลวงพ่อมาไว้สักการบูชาแล้ว ก็ได้มีท่านผู้รู้ออกความเห็นว่า วัดนี้ยังเรียกชื่อวัดกันไม่แน่นอน จึงพร้อมใจกันเปลี่ยนชื่อวัดเสียใหม่ว่า "**วัดโสทร**" อันหมายความว่า วัดพระ ๓ องค์พี่น้องร่วมอุทรเดียวกัน เมื่อเปลี่ยนเป็นชื่อวัดโสทรแล้ว หมู่บ้านและคลองที่ขึ้นอยู่กับวัดก็ได้นามเปลี่ยนตามวัดไปด้วย เดิมทีเดียววัดนี้ใช้ตัวหนังสือเขียนว่า "**โสทร**" ไม่ได้เขียนว่า "**โสธร**" ดังปัจจุบันนี้ แต่เนื่องด้วยพระพุทธรูปที่ได้มาคือหลวงพ่อโสธรนั้น มีอานุภาพและความศักดิ์สิทธิ์เป็นที่ปรากฏ และรูปทรงท่านสวยงามมาก จึงได้เขียนและใช้ชื่อวัดว่า "**วัดโสธร**" ซึ่งมีความหมายว่า "พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์" มาจนทุกวันนี้

คำว่า โสธร นี้ มีพระอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความเห็นว่า เป็นนามที่ศักดิ์สิทธิ์ (โส) เป็นอักขระสำเร็จรูป ป้องกันทุกข์โศกโรคภัยได้ทั้งปวง (ธ) นั้น เป็นพยัญชนะอำนาจ มีตบะเดชานุภาพ (ร) เป็นอักษรมหานิยมเป็นที่ชื่นชมของเทวดาและมนุษย์

เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๘ สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรสพระสังฆราชเสด็จมาตรวจการคณะสงฆ์ที่วัดโสธร ทรงสันนิษฐานไว้ว่า ผู้ที่ให้ชื่อวัดนี้ไม่ใช่คนที่ไม่รู้ เพราะเป็นนามที่ไพเราะทั้งแปลก็ได้ใจความดังนี้

หลวงพ่อโสธรมาประดิษฐานอยู่ที่วัดโสธรนานเท่าใด ไม่มีใครทราบได้แน่นอนพอจะมีเค้าตามคำบอกเล่าอันเกี่ยวโยงถึง หลวงพ่อวัดบ้านแหลมจังหวัดสมุทรสงครามและหลวงพ่อโต วัดบางพลีใหญ่ใน จังหวัดสมุทรปราการ ว่าเป็นพระพุทธรูปที่ลอยน้ำมาด้วยกัน และเป็นพระพี่น้องกัน และชาวบ้านแหลมได้อัญเชิญหลวงพ่อวัดบ้านแหลมขึ้นจากน้ำเมื่อ พ.ศ. ๒๓๑๓ จึงคาดคะเนเอาว่าหลวงพ่อก็คงมาประดิษฐานอยู่ที่วัดโสธรราว พ.ศ. ๒๓๑๓ หรือก่อนนั้นก็ไม่แน่นัก ประวัติความเป็นมาของหลวงพ่อโสธรนี้มีผู้เล่าสืบ ๆ กันมาหลายกระแส ได้สอบถามผู้เฒ่าผู้แก่หลายต่อหลายท่าน ซึ่งท่านเหล่านั้นก็ได้รับฟังมาจากบรรพบุรุษเล่าให้ฟังต้องกันว่า "**หลวงพ่อโสธร**" ลอยน้ำมาตามคำว่า มีพระพี่น้องชายกัน ๓ องค์ อยู่ทางเมืองเหนือแสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ล่องลอย

มาตามแม่น้ำจากทางทิศเหนือ เรื่อยมาตามลำแม่น้ำเจ้าพระยา ในที่สุดมาผุดขึ้นในแม่น้ำบางปะกง ณ ที่ตำบลหนึ่ง และแสดงปาฏิหาริย์ลอยทวนกระแสน้ำให้ประชาชนเห็นทั้ง ๓ องค์ ประชาชนแถบนั้นต่างพร้อมใจกันอาราธนาเอาเชือกพรวนมนิลาลงไปผูกมัดที่องค์หลวงพ่อทั้ง ๓ แล้วช่วยกันฉุดลากขึ้นฝั่งด้วยจำนวนผู้คนประมาณ ๕๐๐ กว่าคน ก็ฉุดขึ้นไม่ได้ เชือกขนาดใหญ่ที่ผูกองค์หลวงพ่อทั้ง ๓ ก็ขาดฉุดไม่สำเร็จตามความประสงค์ ครั้นแล้วหลวงพ่อทั้ง ๓ องค์ ก็จมน้ำหายไปต่อหน้าคนทั้งหมด สถานที่พระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์ ได้ลอยทวนน้ำมานั้น เลยได้ชื่อว่า **ตำบลสามพระทวน** แต่ต่อมากลับเรียกว่า **สัมปทวน** ได้แก่แม่น้ำหน้าวัดสัมปทวน อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทราทุกวันนี้ ต่อจากนั้นพระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์ ก็ล่องลอยตามแม่น้ำบางปะกง เลยผ่านหน้าวัดโสธรไปถึงคุ้งน้ำใต้วัดโสธร แสดงอภินิหารผุดขึ้นให้ชาวบ้านบางนั้นเห็น ชาวบ้านได้ช่วยกันอาราธนาฉุดขึ้นฝั่งทำนองเดียวกันกับชาวสัมปทวน แต่ก็ไม่สำเร็จ หมู่บ้านบางนั้นจึงได้ชื่อว่า **บางพระ** มาจนทุกวันนี้ จากนั้นพระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์ ก็ล่องลอยทวนน้ำขึ้นมาถึงและลอยวนอยู่ที่หัวเลี้ยว ตรงกองพันทหารช่างที่ ๒ ปัจจุบันนี้ สถานที่พระพุทธรูปทั้ง ๓ องค์มาลอยวนอยู่นั้นจึงเรียกกันว่า แหลมหัววน และได้จมน้ำหายไป หลังจากนั้นพระพุทธรูปองค์พี่ใหญ่ ได้แสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ ล่องลอยไปผุดขึ้นที่ลำน้ำแม่กลอง จังหวัดสมุทรสงคราม ประชาชนชาวประมงอาราธนาขึ้นได้ และประดิษฐานเป็นมิ่งขวัญอยู่ที่วัดบ้านแหลมเราเรียกว่า **หลวงพ่อวัดบ้านแหลม** ทุกวันนี้ เป็นที่บูชานับถือกันว่าเป็นพระที่ศักดิ์สิทธิ์ทัดเทียมกับหลวงพ่อโสธร ส่วนองค์สุดท้องได้แสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ลอยล่องไปผุดขึ้นที่ปากคลองสำโรง ชาวบ้านแถบนั้นได้อาราธนาขึ้นแพใช้เรือพายลากจูงทั้งอธิษฐานว่าจะขึ้นเป็นมิ่งขวัญที่ใด ก็ขอให้แพนั้นจงหยุดอยู่กับที่ แล้วล่องมาตามลำคลองแพนั้นก็มาหยุดอยู่หน้าวัดบางพลีใหญ่ใน จังหวัดสมุทรปราการ ชาวบางพลีก็ได้อาราธนาอัญเชิญขึ้นประดิษฐานอยู่ที่วัดบางพลีใหญ่ใน ก็ปรากฏว่ามีผู้คนเคารพเลื่อมใสมากมายทัดเทียมกับหลวงพ่อวัดบ้านแหลม และหลวงพ่อโสธร ส่วนพระพุทธรูปองค์กลาง คือหลวงพ่อโสธร เมื่อลอยตามน้ำมาจากหัววนดังกล่าวแล้ว ก็มาผุดขึ้นที่ท่าหน้าวัดโสธร กล่าวกันว่าประชาชนจำนวนมากทำการฉุดลากขึ้น โดยได้มีอาจารย์ผู้มีความรู้ทางไสยศาสตร์กระทำตามพิธีการอันถูกต้อง แล้วเอาด้ายสายสิญจน์คล้องกับพระหัตถ์หลวงพ่อโสธร

อัญเชิญขึ้นมาบนฝั่ง นำมาประดิษฐานในวิหารสำเร็จตามความประสงค์ แล้วก็จัดให้มีการฉลองสมโภช และให้นามหลวงพ่อว่า **หลวงพ่อโสธร** องค์หลวงพ่อโสธรจริง ๆ นั้นในสมัยที่ล่องลอยน้ำมาเดิม เป็นพระพุทธรูปที่หล่อด้วยทองสัมฤทธิ์ปางสมาธิเพชร หน้าตักกว้างประมาณ ๑ ศอกเศษ รูปทรงสวยงามมาก ต่อมาพระสงฆ์ในวัดเห็นว่ากาลต่อไปภายหน้า ฝูงคนที่มีตัณหาและโลภแรงกล้ามีอัธยาศัยเป็นบาปลามกไม่มีความศรัทธาเลื่อมใส จักนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวจะไม่เป็นการปลอดภัย จึงพอกปูนเสริมให้ใหญ่หุ้มองค์จริงไว้ภายในดังปรากฏที่เห็นในปัจจุบันนี้

สถานที่วัดโสธรตั้งอยู่เดิมภายแรกนั้น ทางบกเป็นป่ามีหมู่บ้านคนน้อยมาก การคมนาคมไม่ค่อยสะดวก เมื่อหลวงพ่อมาประดิษฐานอยู่ที่วัดโสธรแล้ว ประชาชนชาวเรือรู้จักกันมากขึ้นทำให้การไปมาสะดวกขึ้น มีเรือแล่นผ่านไปมาไม่ขาด ชาวเรือค้าขายนับถือว่า ถ้าได้บอกขอต่อหลวงพ่อโสธรแล้ว สินค้าก็ซื้อง่ายขายคล่องเป็นเทน้ำเทท่า เรือแพที่ผ่านไปมาในแม่น้ำ พอถึงที่ตรงกับโบสถ์หลวงพ่อโสธรแล้ว ผู้ที่นิยมนับถือและเห็นความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อ ก็วักเอาน้ำในแม่น้ำซึ่งนับถือว่าเป็นน้ำมนต์หลวงพ่อดื่มบ้างลูบศีรษะบ้าง ล้างหน้าประพรมเรือและสินค้าในเรือ ดังได้เห็นกันอยู่ทุกวันนี้ ครั้นต่อมาการคมนาคมทางบกสะดวกขึ้น จึงมีผู้คนไปนมัสการหลวงพ่อกันมากขึ้น ผู้ใดเจ็บป่วยก็มาขอความคุ้มครองจากหลวงพ่อโสธร และก็ได้รับสมความปรารถนาเป็นส่วนมาก กิติศัพท์ความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อโสธรได้แผ่ไพศาลไปในถิ่นต่าง ๆ มูลเหตุที่มีงานสมโภชนั้น เล่ากันว่า สมัยหนึ่งบ้านโสธรเกิดข้าวยากหมากแพง ฝนแล้งข้าวกล้าในนาเหี่ยวแห้งตาย สัตว์พาหนะเกิดโรคระบาด ผู้คนทั้งเด็กและผู้ใหญ่เป็นโรคฝีดาษล้มเจ็บลงตามกัน ผู้ที่พอหนีได้ก็ทิ้งสมบัติบ้านเรือนหนีเอาตัวรอด ผู้ที่ป่วยไปไม่ไหวก็นอนรอวันตายของตนอยู่ ในกาลนั้นยังมีบุรุษหัวหน้าครอบครัว ๆ หนึ่งก็ได้เป็นโรคนี้ เมื่อเห็นว่าไม่มีคนที่พอจะเป็นที่พึ่งกันได้ ก็เลยหันหน้าเข้าพึ่งสรณะนมัสการอธิษฐานบนบาน ขอความคุ้มครองรักษาจากหลวงพ่อโสธรในวิหาร รับเอายาดีของหลวงพ่อมา ๓ อย่าง คือ ขี้ธูป ๑ ดอกไม้เหี่ยวแห้งที่บูชาแล้ว ๑ และน้ำมนต์จากหลวงพ่อ ๑ เอามาต้มกินทาอาบทั่วสรรพางค์กายปรากฏว่าได้ผลสมปรารถนา โรคภัยต่าง ๆ หายเป็นปกติ ด้วยความดีใจที่โรคหายสมประสงค์ จึงจัดให้มีการสมโภชแก้บนถวายหลวงพ่อ แต่นั้นมากิติศัพท์ความศักดิ์สิทธิ์

ของหลวงพ่อ ก็แพร่ไปทั่วในถิ่นต่าง ๆ กว้างขวางมากยิ่งขึ้น จนเป็นที่เลื่องลือนับถือบูชาว่าหลวงพ่อโสธรศักดิ์สิทธิ์ ผู้ใดปรารถนาสิ่งใดที่ชอบธรรม ท่านก็ประสิทธิ์ประสาทให้สมประสงค์ การสมโภชแก้บนจึงมีขึ้นตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

มีพระบรมราชวินิจฉัยเกี่ยวกับหลวงพ่อโสธร ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ เมื่อคราวเสด็จประพาสจังหวัดฉะเชิงเทรา พ.ศ. ๒๔๕๑ ไว้ดังนี้

"กลับมาแวะวัดโสธร" ซึ่งกรมหลวงดำรงคิดจะแปลว่า ยโสธรจะให้เกี่ยวข้องแก่การที่ได้สร้าง เมื่อเสด็จกลับจากการไปตีเขมร แผ่นดินพระบรมไตรโลกนาถ หรือเมื่อใดนั้นเป็นที่สงสัยด้วยเห็นไม่ถนัด พระพุทธรูปทำด้วยศิลาแลงทั้งนั้น องค์ที่สำคัญว่าเป็นหมอดีนั้น คือ องค์ที่อยู่กลาง ดูรูปตักและเอวงามเป็นทำนองเดียวกันกับพระพุทธรูปเทวปฏิมากร แต่ตอนบนกลายไปเป็นด้วยฝีมือผู้ปั้นไปว่า ลอยน้ำมาก็เป็นความจริงเพราะเป็นศิลาคงจะไม่ได้ทำในที่นี้"

อานุภาพความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อโสธร มีมากเหลือที่จะเล่าสู่กันฟังให้หมดได้ เพราะหลวงพ่อโสธรเปรียบเสมือนเป็นต้นโพธิ์ต้นไทรอันใหญ่ ให้สรรพสัตว์ได้พำนักอาศัย หลวงพ่อเป็นร่มใหญ่กางกั้นสรรพภัยอันตราย ความเดือดร้อนลำเค็ญ ให้สรรพสัตว์ได้อยู่เย็นเป็นสุข เป็นแพทย์วิเศษพยาบาลผู้อาพาธให้หายขาดไม่กลับคืน เป็นสรณะที่พึ่งพิงของหมู่บริษัทที่ถูกภัยคุกคามเป็นนิธิบ่อบุญกุศลของทายกทายิกาผู้ใฝ่หาบุญกุศล เป็นหมอดูพยากรณ์ทายโชคชะตาวาสนาทั้งอดีต อนาคต ปัจจุบันให้ทุกท่านผู้ต้องการทราบ หลวงพ่อเป็นสัพพัญญูสำเร็จวิชาทุกอย่างทั้งทางโลกและทางธรรม เป็นบรมครูของเทวดาและมนุษย์ ไม่มีผู้ใดยิ่งไปกว่าหลวงพ่อ

งานนมัสการหลวงพ่อโสธร

หลวงพ่อโสธรเป็นพระศักดิ์สิทธิ์ มีประชาชนพุทธบริษัททั้งใกล้และไกลเป็นที่นับถือ และที่ผู้ไปนมัสการไม่ขาด ทางวัดจึงจัดให้มีงานเทศกาลฉลององค์หลวงพ่อปีหนึ่งมีสองครั้ง คือ

๑. งานเดือน ๕ เรียกว่างานกลางเดือน ๕ เริ่มงานตั้งแต่วันขึ้น ๑๔-๑๕ ค่ำ ถึงวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๕ รวม ๓ วัน

๒. งานเดือน ๑๒ เรียกว่างานกลางเดือน ๑๒ เริ่มงานตั้งแต่วันขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๑๒ ถึงวันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๒ รวม ๕ วัน

ประวัติหลวงพ่อบ้านแหลม

ความเลื่อมใสเชื่อมั่น ตลอดทั้งชีวิตจิตใจของชาวพุทธเมืองไทย ฝากฝังไว้แก่พระพุทธศาสนาอย่างหนักแน่นไม่แปรผัน ยึดมั่นนับถือพระรัตนตรัย ด้วยเห็นว่าสามารถช่วยเหลือทำให้จิตใจผ่องใส และทั้งอาจดลบันดาลขจัดปัดเป่าป้องกันภยันตราย และอำนวยความสุขลาภผลให้ได้ พระพุทธรูปในประเทศไทยมีนับจำนวนเป็นแสน ๆ องค์ แต่พระพุทธรูปทั้งหลายก็หามีอภินิหารเหมือนกันไม่ ในจำนวนพระพุทธรูปที่ประชาชนยอมรับนับถือด้วยความเคารพบูชา จนถึงกับขนานนามยกย่องว่าเป็นหลวงพ่อ หรือเปรียบเสมือนเป็นพ่อของคนทั้งเมือง ก็มีบ้างเป็นบางแห่งบางวัดไม่ทั่วไป โดยเฉพาะจังหวัดสมุทรสงครามนี้ มีพระพุทธปฏิมากรณ์เป็นพ่อบ้านพ่อเมือง เป็นเอตทัคคะยอดเยี่ยมกว่าองค์อื่น ๆ ในจังหวัดเดียวกัน ประชาชนทั้งเมืองยกย่องนับถือถวายนามว่าหลวงพ่อ คือ "**หลวงพ่อบ้านแหลม**" เป็นที่เคารพสักการะบูชา

หลวงพ่อวัดบ้านแหลมเป็นพระพุทธรูปยืนปางอุ้มบาตร หล่อด้วยทองเหลืองแบบสมัยสุโขทัยตอนปลาย ภายในโปร่งขนาดส่วนสูง ๑๗๐ เซนติเมตร ประดิษฐานยืนอยู่บนแท่น ภายในพระอุโบสถวัดบ้านแหลม อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม

ตามประวัติที่จารึกกล่าวไว้ว่า หลวงพ่อได้ล่องลอยน้ำลงมาจากทางเหนือพร้อมกัน ๓ องค์ แสดงอภินิหารให้ผู้คนเห็นมาตลอดลำแม่น้ำเจ้าพระยา และครั้งหนึ่งได้ล่องลอยมาถึงบริเวณแม่น้ำเจ้าพระยาตอนสามเสน ประชาชนสามแสนกว่าคนประสงค์จะนิมนต์หลวงพ่อขึ้นบนฝั่ง ช่วยกันเอาเชือกผูกมัดองค์หลวงพ่อแล้วช่วยกันฉุดลากแต่ก็ไม่สามารถจะนำหลวงพ่อขึ้นฝั่งได้ และท่านก็จมน้ำหายไปจากที่นั้น ต่อจากนั้นท่านก็ได้แสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ผุดให้ผู้คนเห็นในที่ต่าง ๆ กัน เรื่อยมาจนในที่สุด..........ก็ได้มาประดิษฐานเป็นมิ่งขวัญอยู่ในพระอุโบสถวัดบ้านแหลมนี้จนกระทั่งปัจจุบัน

วัดบ้านแหลมเดิมชื่อว่าวัดศรีจำปา เป็นวัดที่เก่าแก่สร้างมานานคำนวณไม่ได้ว่ามีอายุประมาณสักเท่าใด วัดศรีจำปามีมาก่อนที่จะได้หลวงพ่อบ้านแหลมมาประดิษฐาน

เมื่อหลวงพ่อมาประดิษฐานอยู่แล้วจึงได้เปลี่ยนเป็นชื่อวัดบ้านแหลม ตำนานเดิมเล่ากันว่า ชาวบ้านแหลม ซึ่งอยู่ปากอ่าวจังหวัดเพ็ชรบุรี ได้พากันมาตีอวนจับปลาในทะเล ในขณะที่ลากอวนจับปลาอยู่นั้น ได้ลากพระพุทธรูปติดอวนขึ้นมา ๑ องค์ ต่างพากันดีใจมากกว่ามาจับปลา แต่กลับมาได้พระพุทธรูปเห็นว่าคงจะเป็นลาภอันใหญ่หลวงแล้ว จึงได้อาราธนาพระพุทธรูปนั้นขึ้นบนเรือ แล้วพากันล่องกลับจากทะเล ในระหว่างทางคงจะเป็นด้วยบุญบารมีของชาวบ้านแหลม คนในเรือคนหนึ่งได้แลเห็นพระเกศของพระพุทธรูปลอยปริ่ม ๆ น้ำอยู่ไม่ไกลจากเรือที่แล่นอยู่เท่าใดนัก จึงร้องบอกให้ทุกคนทราบ แล้วเทียบเรือเข้าไป ทุกคนต่างปลื้มปิติยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ได้พบพระพุทธรูปอีกองค์หนึ่ง เป็นพระพุทธรูปยืนอุ้มบาตร ทุกคนต่างอัศจรรย์เป็นที่สุดที่พระพุทธรูปหล่อด้วยทองเหลืองแต่ล่องลอยอยู่ในกระแสร์น้ำได้ ต่างพากันกราบนมัสการด้วยความเลื่อมใสในอภินิหารและอิทธิฤทธิ์ที่ได้พบเห็น ต่อจากนั้นก็ได้อาราธนาขึ้นบนเรืออีกลำหนึ่ง แล้วพากันแล่นเรือกลับด้วยความดีใจเป็นที่สุด ครั้นเรือแล่นมาถึงแม่น้ำแม่กลองตอนหน้าวัดศรีจำปา ได้เกิดอาเพทคล้ายกับว่าหลวงพ่อประสงค์ที่จะอยู่ที่วัดนี้ จึงทำให้ฝนตกหนักลมพายุพัดจัดลืมหูลืมตาไม่ขึ้น เรือลำที่หลวงพ่อบ้านแหลมประดิษฐานอยู่ ทนคลื่นลมไม่ไหวประคองตัวไม่อยู่เรือเอียงวูบไป หลวงพ่อที่อยู่บนเรือจึงเคลื่อนตกจมหายลงไปในแม่น้ำ ชาวประมงบ้านแหลมพากันตกใจและเสียดายมาก ต่างช่วยกันเพียรดำค้นหาอยู่หลายวันจนอ่อนใจก็ไม่พบ ตกลงไม่ค้นหากันต่อไปอีก จึงนำพระพุทธรูปองค์ที่เหลืออยู่ไปยังถิ่นของตน และนำพระพุทธรูปองค์นั้นไปประดิษฐานไว้ที่วัดเขาตะเครา จังหวัดเพ็ชรบุรี กาลต่อมาชาวบ้านศรีจำปาต่างก็ช่วยกันลงดำค้นหาหลวงพ่อที่จมอยู่นั้น เป็นด้วยเพราะอภินิหารของหลวงพ่อที่จะอยู่เป็นมิ่งขวัญของชาวบ้านศรีจำปา จึงทำให้ชาวบ้านศรีจำปาพบและอาราธนานำไปประดิษฐานไว้ที่วัดศรีจำปา ชาวประมงบ้านแหลมครั้นรู้ข่าวเข้าว่า ชาวบ้านศรีจำปาได้พระของตนที่จมน้ำนั้นแล้ว ก็ยกขบวนกันมาขอพระคืน แต่ชาวบ้านศรีจำปาไม่ยอมให้จนเกือบจะเกิดศึกกลางวัดขึ้น แต่ด้วยอภินิหารของหลวงพ่อบ้านแหลม และ การมีเหตุผลด้วยกันทั้ง ๒ ฝ่าย ก็ประสานสามัคคีตกลงปรองดองกันได้ ทางฝ่ายชาวประมงบ้านแหลมก็ยินยอมยกพระพุทธรูป ที่ชาวบ้านศรีจำปางมได้ประดิษฐานอยู่ที่วัดศรีจำปาตามเดิม แต่ต้องเปลี่ยนชื่อ

วัดเสียใหม่ ให้ชื่อว่า "วัดบ้านแหลม" เพื่อเป็นอนุสรณ์ที่ชาวบ้านแหลมได้พระพุทธรูปมาทีแรก ตั้งแต่นั้นมาวัดศรีจำปาจึงได้นามว่า วัดบ้านแหลม มาจนทุกวันนี้

ตามประวัติ หลวงพ่อบ้านแหลม เมื่อคราวที่ไปลอยวนอยู่ที่แม่น้ำเจ้าพระยาตอนสามเสนนั้น ประชาชนสามแสนกว่าคนประสงค์จะอาราธนานิมนต์หลวงพ่อขึ้นฝั่ง ช่วยกันเอาเชือกพรวนผูกมัดแล้วช่วยกันฉุดลากก็ไม่สามารถนำหลวงพ่อขึ้นฝั่งได้ แล้วหลวงพ่อก็แสดงปาฏิหาริย์จมน้ำหายไปทั้ง ๓ องค์ ต่อมาทราบว่าองค์หนึ่งได้ขึ้นไปประดิษฐานอยู่ที่ วัดโสธร คือ หลวงพ่อโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา อีกองค์หนึ่งไปขึ้นประดิษฐานอยู่ที่ วัดบางพลีใหญ่ใน คือ หลวงพ่อโต จังหวัดสมุทรปราการ ตามที่ท่านแสดงปาฏิหาริย์จมน้ำหายไปครั้งนั้น หลวงพ่อได้แสดงอภินิหารให้เห็นว่า ถ้าท่านไม่ประสงค์จะอยู่ในที่ใดแล้ว ให้มีคนมากกว่าสามแสนคนมาฉุดดึงท่านก็ไม่รับนิมนต์ แต่พอถึงที่หน้าวัดบ้านแหลมท่านก็ยอมขึ้นแต่โดยดี มิต้องใช้เชือกมัดหรือใช้ผู้คนมากมาย ไม่ต้องฉุดดึง เพียงแต่เจ้าอาวาสในสมัยนั้น กับชาวบ้านเพียงไม่กี่คนอาราธนาอัญเชิญหลวงพ่อถูกต้องตามพิธีการ ท่านก็รับนิมนต์ยอมขึ้นมาประดิษฐานอยู่ประจำวัดเป็นมิ่งขวัญตลอดมาจนกาลทุกวันนี้

เมื่อได้หลวงพ่อมาแล้ว ชาวบ้านก็ได้อาราธนานำท่านไปประดิษฐานไว้ในพระอุโบสถวัดบ้านแหลม และทำพิธีจัดงานสมโภชฉลององค์หลวงพ่อกันอย่างครึกครื้น แล้วพากันขอความศักดิ์สิทธิ์จากหลวงพ่อ ให้ช่วยคุ้มครองปกปักรักษา ไม่เว้นแต่ละวัน

หลวงพ่อวัดบ้านแหลม มีความศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่เคารพนับถือของประชาชน ความศักดิ์สิทธิ์ประการใดบ้างนั้น เหลือที่จะพรรณาให้ละเอียดได้มีผู้เล่าให้ฟังว่าสมัยก่อนเมื่อผู้ใดได้รับความเจ็บป่วย หรือทุกข์ร้อนประการใด ก็มากราบนมัสการบนบานต่อหลวงพ่อ ความเจ็บป่วยหรืออาการทุกข์ร้อนนั้นก็พลันหายไปหรือไม่ก็ทุเลาเบาบางลงจนเป็นที่นับถือของประชาชนทั่วไป แม้แต่ชาวจีนที่เข้ามาพึ่งบรมโพธิสมภารก็พากันนับถือเป็นอันมาก พากันมาเซ่นไหว้ในวันสำคัญของจีน หรือในวันอื่น ๆ แล้วแต่โอกาส เสียงจุดประทัดบูชาดังสนั่นหวั่นไหว พวกละครชาตรีหรือละครไทยและงิ้ว ที่ประชาชนหามาแสดงจะพบเห็นอยู่เสมอ กล่าวกันว่า พวกละครหรืองิ้วที่แสดงถวายนี้ ถ้าไม่รำถวายมือหลวงพ่อบ้านแหลมเสียก่อน บางคนถึงกับชักดิ้นชักงอหรือมีอันเป็นไปต่าง ๆ จึงเลย

เกิดเป็นธรรมเนียมประเพณีว่า ก่อนจะแสดงเรื่องราวต่าง ๆ ต้องรำถวายมือต่อหลวงพ่อเสียก่อนเป็นการสักการะ และครั้งหนึ่งชาวจีนได้เกิดความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้าในความศักดิ์สิทธิ์และอภินิหาริย์ของหลวงพ่อ ได้พากันหางิ้วมาแสดงถวายประชันกันถึง ๕ โรง บางคนป่วยหนักหมดหวังในชีวิต หมอละทิ้งไม่มีผู้ใดรับรักษาพยาบาล ก็มาขอบารมีหลวงพ่อให้ช่วยชีวิต โดยรับเอาน้ำมนต์ ดอกไม้ที่บูชาหลวงพ่อเอาไปรับประทานและพอกทา อาการป่วยก็หายวันหายคืน และกลับเป็นปกติก็มีอยู่หลายราย บางคนตกทุกข์ได้ยากเป็นถ้อยร้อยความไปบนบานปิดทองนมัสการขอให้หลวงพ่อช่วย หลวงพ่อก็ช่วยเหลือได้สมประสงค์ ด้วยอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อบ้านแหลมมีมากมายจนประชาชนยกย่อง เป็นพ่อบ้านพ่อเมืองมีอภินิหาริย์ปกป้องคุ้มครองประชาชนทุกผู้ทุกนาม เป็นที่สักการะบูชา เป็นมิ่งขวัญของชาวเมืองสมุทรสงครามมาจนตราบเท่าทุกวันนี้

งานนมัสการหลวงพ่อวัดบ้านแหลม

วัดบ้านแหลมนี้มีงานนมัสการหรืองานเทศกาล ๒ ครั้ง คือ

๑. งานสงกรานต์เดือน ๕ มีงานรวม ๖ วัน ๖ คืน เริ่มงานตั้งแต่วันที่ ๑๓- ๑๘ เมษายน ของทุกปี

๒. งานวันสาทร เดือน ๑๑ มีงานนมัสการหลวงพ่อ ๔ วัน ๔ คืน มีประชาชนทั้งใกล้และไกลไปนมัสการหลวงพ่อกันอย่างคับคั่ง

พระพุทธปฏิมาอันสำคัญ ที่ทรงอภินิหารและทรงศักดิ์สิทธิ์นั้น ถ้าจะกล่าวกันไปแล้ว ก็ยังมีอีกเป็นจำนวนมากมายหลายวัด ตามจังหวัดและอำเภอต่าง ๆ ทั่วประเทศทั้งในเมืองและตามชนบท ถ้าจะทบทวนนับจาก

หลวงพ่อโต จังหวัดสมุทรปราการ

หลวงพ่อโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา

หลวงพ่อวัดบ้านแหลม จังหวัดสมุทรสงคราม

แล้วก็เห็นจะมีพระพุทธปฏิมาที่สำคัญอีก ๒ องค์นั่นคือ

หลวงพ่อวัดเขาตะเครา จังหวัดเพชรบุรี

หลวงพ่อวัดไร่ขิง จังหวัดนครปฐม

ซึ่งนับว่าเป็นหลวงพ่อที่ทรงอภินิหารและความศักดิ์สิทธิ์ดุจเดียวกัน เพราะมีพุทธศาสนิกชนประชาชน พากันมาสักการะบูชากันมากมายเนืองแน่นไปหมด เมื่อเวลามีงานสมโภชตามเทศกาล และตามจดหมายเหตุประวัติความเป็นมาอันเก่าแก่ดั้งเดิมของทางวัด ก็ได้แจ้งไว้ว่าท่านได้ปฏิหาริย์ลอยน้ำมาเช่นเดียวกัน ถึงกับบางท่านได้สรุปรวมความว่าเป็นพระพี่น้องกัน ซึ่งก็สามารถจัดเป็นเช่นนั้นได้ เพราะท่านมีอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ มีความศักดิ์สิทธิ์สามารถปกป้องคุ้มครองรักษาประชาชนที่เคารพนับถือสักการะบูชาท่าน รักษาโรคภัยไข้เจ็บภัยพิบัติต่าง ๆ ให้หายได้อย่างน่าอัศจรรย์ ถ้าหากจะนับรวมกันอย่างที่ทราบกันมาว่าพระพุทธรูปที่ปฏิหาริย์ลอยน้ำมา ก็คงจะมี ๕ องค์ดังนี้ ซึ่งตรงกับคำว่า "พุทธปัญจะภาคี ปาฏิหารีย์กระสินธุ์โน" พอดี แต่ส่วนประวัติความเป็นมานั้นทุกท่านต้องศึกษาถึงมูลเหตุพุทธประวัติอันลึกซึ้งของแต่ละองค์ ตามจดหมายเหตุประวัติและคำบอกเล่าของแต่ละที่กันเอง ซึ่งทุกองค์ก็มีความสำคัญมากเช่นเดียวกัน เพราะพระพุทธ-ปฏิมาอันศักดิ์สิทธิ์นั้นเป็นที่เคารพนับถือสักการะบูชาเป็นศูนย์รวมจิตใจอันผ่องใสเชื่อมั่นของประชาชน สาธุชนทั่วไป และตามความเป็นจริงแล้ว สิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ในสากลพิภพยังมีอยู่อีกมากมายเหลือที่จะคณานับได้ ดังจะเห็นได้ว่ามีข่าวคราวปรากฏขึ้นที่นั่นที่นี่ตามกาลอันควรตลอดมาอยู่บ่อย ๆ ครั้ง พระพุทธปฏิมาที่สำคัญ ๆ ที่มีอภินิหารและความศักดิ์สิทธิ์ก็มีปรากฏอยู่มากมายตามวัดต่าง ๆ แต่ละจังหวัด แต่ละอำเภอกระจายทั่วไปทั้งประเทศ เพื่อแผ่บารมีและพุทธคุณปกป้องคุ้มครองสาธุชนประชาชน ผู้ประพฤติปฏิบัติแต่ในสิ่งที่ดีงาม ปกป้องประเทศชาติให้คงอยู่เป็นไทยมาจนทุกวันนี้ ก็ด้วยบุญบารมีพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ และสิ่งต่าง ๆ ซึ่งทรงอภินิหารและความ

ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งทุกคนหรือบางคนได้ประสบมาด้วยตนเอง หรือจากคำบอกเล่าจดหมายเหตุ ๆ อันเป็นประวัติแต่ดั้งเดิมมา ประเทศของเราจึงจัดได้ว่าเป็นประเทศที่นับว่าร่มเย็นเป็นสุขตามควร ภายใต้พระบรมโพธิสมภาร อันมีสิ่งยึดเหนี่ยวที่ทรงความศักดิ์สิทธิ์ นั่นคือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อันเป็นสิ่งที่ทุกคนเทิดทูนเหนือเศียรเกล้า เคารพสักการะบูชา ยึดมั่น หยั่งลึกฝังอยู่ในจิตใจของทุกคนชาวพุทธศาสนิกชนชาวไทยทั้งชาติทุกคนตลอดมา และจะยั่งยืนตลอดไปอีกจนชั่วกาลนาน

ช.แสงงามการพิมพ์ 7 ข้างสถานีตำรวจ สมุทรปราการ โทร. 3870612.3872033